

Dosarul nr. 21ji-446/2026
1-26023981-12-21 ji-27022026-1

Î N C H E I E R E

16 aprilie 2026
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, *sediul Ciocana*
Instanța compusă din:
Președinte ședinței, judecător
Osadci Mihail
Grefieri
Valentina

Melnic

Marinescu Sofia
cu participarea:
reprezentantului Penitenciarului nr. 13-Chișinău
Smondari Irina
procurorului
Aliona
avocatului
Denis
condamnatului
Nicolae
interpretului
Svetlana

Hotnog

Greco

Șepeli

Balan

examinând în ședință de judecată publică demersul depus de către directorul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, întemeiat pe prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, privind soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului **Șepeli Nicolae**, generate de revocarea grației individuale și necesitatea determinării exacte a termenului de pedeapsă rămas neexecutat, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

La data de 26 februarie 2026, înregistrat sub nr. 09-1-9884, în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a parvenit demersul depus de către directorul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, prin care se solicită, în temeiul art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, soluționarea unor chestiuni apărute în procesul executării pedepsei în privința condamnatului **Șepeli Nicolae**.

În motivarea demersului s-a indicat că **Șepeli Nicolae**, născut la 12 decembrie 1995, a fost condamnat prin sentința Judecătoriei orașului Starîi Oskol, regiunea Belgorod, Federația Rusă, din 09 noiembrie 2017. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2019 (dosarul nr. 8-109/18), faptele acestuia au fost recalificate în baza art. 27 și art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal al Republicii Moldova, fiindu-i stabilită pedeapsa de 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, termenul pedepsei fiind calculat începând cu data de 17 aprilie 2016.

Se mai arată că, prin încheierea Judecătorei Cimișlia, sediul Central din 24 noiembrie 2021, a fost admisă plângerea condamnatului **Șepeli Nicolae** împotriva administrației instituțiilor penitenciare, constatându-se condiții de detenție contrare prevederilor art. 3 CEDO, iar în temeiul art. 473⁴ Cod de procedură penală, termenul pedepsei a fost redus cu 1588 zile, hotărârea fiind menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 10 mai 2022.

Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 418-IX din 11 aprilie 2022 privind acordarea grațierii individuale, **Șepeli Nicolae** a fost grațiat în partea neexecutată a pedepsei, fiind eliberat din detenție la data de 15 aprilie 2022, cu stabilirea unui termen de probațiune, rămânând neexecutată o perioadă de 7 luni și 25 zile, ce urma a fi executată sub supravegherea organului de probațiune.

În continuare, se reține că, la data de 19 februarie 2026, **Șepeli Nicolae** a fost reținut într-o altă cauză penală, iar prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 20 februarie 2026, față de acesta a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile, fiind deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău.

Totodată, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 536-IX din 19 februarie 2026, a fost revocată grațierea individuală acordată anterior prin Decretul nr. 418-IX din 11 aprilie 2022, ca urmare a nerespectării condițiilor stabilite, fapt ce determină reluarea executării pedepsei în partea rămasă neexecutată.

Potrivit răspunsului Inspectoratului Național de Probațiune nr. 03/02-292 din 23 februarie 2026, **Șepeli Nicolae** nu a fost identificat ca persoană aflată în evidența instituției. În consecință, instanța reține că acesta nu a fost luat la evidență de către organul de probațiune, iar termenul de 7 luni și 25 zile, stabilit ca restant la momentul grațierii, a rămas până în prezent neexecutat.

În aceste circumstanțe, administrația penitenciarului relevă existența unor neclarități privind determinarea exactă a termenului de pedeapsă rămas de executat, în special sub aspectul efectelor revocării grațierii, al cuantificării restului de pedeapsă după aplicarea acesteia, precum și al deducerii perioadelor deja executate, inclusiv a duratei arestului preventiv aplicat în noua cauză penală.

În drept, autorul demersului face trimitere la prevederile art. 469-471 Cod de procedură penală, potrivit cărora soluționarea chestiunilor apărute în procesul executării pedepsei ține de competența instanței de judecată.

Prin urmare, se solicită admiterea demersului și determinarea exactă a termenului de pedeapsă rămas neexecutat în privința condamnatului **Șepeli Nicolae**, cu luarea în considerare a tuturor perioadelor executate și a celor ce urmează a fi deduse conform legii.

În cadrul ședinței de judecată, *reprezentantul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Smondari Irina*, a susținut integral demersul înaintat, reiterând argumentele invocate în conținutul acestuia și solicitând admiterea în deplină măsură.

Avocatul Greco Denis, acționând în interesele condamnatului **Șepeli Nicolae**, precum și condamnatul personal, au pledat pentru respingerea demersului, apreciindu-l ca fiind neîntemeiat și lipsit de suport juridic și factual.

La fel, prin referința depusă, apărarea a reiterat poziția de respingere a demersului ca inadmisibil, invocând că **Șepeli Nicolae** a fost condamnat la 11 ani închisoare, ulterior transferat în Republica Moldova, iar pedeapsa i-a fost recalculată și redusă cu 1588 zile, inclusiv în contextul constatării unor condiții de detenție contrare art. 3 CEDO. Totodată, prin Decretul Președintelui RM nr. 418-IX din 11 aprilie 2022, acesta a fost grațiat în partea neexecutată a pedepsei, fiind liberat cu stabilirea unei perioade de probațiune.

Apărarea a susținut că legislația nu prevede posibilitatea revocării grațierii și nici reluarea executării pedepsei după stingerea acesteia, iar prevederile art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală nu pot constitui un temei autonom pentru o asemenea intervenție, invocând totodată lipsa competenței procesuale a penitenciarului de a formula demersul.

De asemenea, s-a arătat că perioada de probațiune ar fi expirat, iar eventualele omisiuni ale organelor de probațiune nu pot fi imputate condamnatului. În același context, s-a invocat că decretul de revocare a grațierii este contestat pe cale administrativă, fiind solicitată suspendarea executării acestuia.

Suplimentar, apărarea a invocat faptul că **Șepeli Nicolae** a fost recunoscut în calitate de victimă a traficului de ființe umane, circumstanță care, potrivit legii penale, ar atrage exonerarea de răspundere penală.

În concluzie, s-a solicitat respingerea demersului, apreciindu-se că acesta tinde la reluarea executării unei pedepse deja stinse prin grațiere.

Procurorul Aliona Hotnog a comunicat că nu formulează obiecții asupra demersului înaintat, lăsând soluționarea acestuia la discreția instanței de judecată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele dosarului în ansamblul lor și apreciindu-le prin prisma prevederilor legale incidente, instanța de judecată consideră că demersul depus de către directorul Penitenciarului nr. 13 Chișinău este întemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează, în faza executării pedepsei, și alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați. Coroborat cu prevederile art. 470 alin. (1) și art. 471 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă fără echivoc competența instanței din raza instituției în care persoana este deținută de a interveni ori de câte ori apar incertitudini juridice ce țin de executarea pedepsei, inclusiv în situații atipice sau nereglementate expres, dar care necesită o clarificare judiciară.

Totodată, în lumina art. 6 din CEDO, instanța este obligată să ofere o motivare suficientă asupra chestiunilor esențiale ale cauzei, fără a fi necesar un răspuns detaliat la fiecare argument invocat (*cauza Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, 1994*).

Instanța reține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2019, condamnatului **Șepeli Nicolae** i-a fost stabilită pedeapsa de 11 ani închisoare, ulterior redusă cu 1588 zile, în temeiul art. 473⁴ Cod de procedură penală, ca urmare a constatării unor condiții de detenție contrare art. 3 CEDO. Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 418-IX din 11 aprilie 2022, acesta a fost grațiat în partea neexecutată a pedepsei, fiind liberat, cu stabilirea unui termen de probațiune, rămânând neexecutată o perioadă de 07 luni și 25 zile.

Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 536-IX din 19 februarie 2026, grațierea acordată a fost revocată, fiind pusă în sarcina autorităților competente întreprinderea măsurilor necesare pentru executarea acestuia, inclusiv reluarea executării pedepsei în partea rămasă neexecutată. În aceste condiții, instanța constată că actul de revocare produce efecte juridice obligatorii, în lipsa unei suspendări dispuse de instanța competentă.

În același timp, potrivit răspunsului Inspectoratului Național de Probațiune, condamnatul nu a fost luat la evidență de organul de probațiune, astfel încât termenul de 07 luni și 25 zile nu a fost executat în niciun mod. Prin urmare, nu poate fi reținută teza apărării privind executarea sau stingerea acestui termen, acesta rămânând în mod obiectiv neexecutat.

Instanța respinge argumentele apărării privind lipsa temeiului legal pentru intervenția instanței. Deși legislația nu reglementează expres mecanismul revocării grațierii și al reluării

executării pedepsei, aceasta nu poate conduce la imposibilitatea realizării efectelor juridice ale actului de autoritate emis de Președintele Republicii Moldova. Or, o interpretare restrictivă a art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, în sensul excluderii unor asemenea situații, ar genera un vid normativ incompatibil cu principiul legalității executării pedepselor și cu necesitatea asigurării caracterului efectiv al hotărârilor judecătorești.

Totodată, susținerile privind lipsa competenței Penitenciarului nr. 13 Chișinău nu pot fi reținute, întrucât, în prezent condamnatul se află deținut în această instituție, iar conform art. 470 Cod de procedură penală, competența aparține instanței din raza instituției care asigură executarea măsurilor privative de libertate în privința persoanei, indiferent de temeiul juridic al deținerii.

Referitor la invocarea caracterului definitiv al grațierii sau a imposibilității revocării acesteia, instanța reține că decretul de revocare este un act juridic emis de autoritatea constituțională competentă, care se bucură de prezumția de legalitate și produce efecte până la eventuala sa anulare de către instanța competentă în contencios administrativ. Simpla contestare a acestuia nu suspendă de drept efectele juridice.

De asemenea, argumentele privind expirarea perioadei de probațiune sau statutul de victimă a traficului de ființe umane nu sunt de natură să înlăture obligația executării pedepsei rămase, în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive care să constate exonerarea de răspundere penală sau stingerea raportului execuțional.

Instanța subliniază că orice act juridic cu caracter obligatoriu, inclusiv actele autorităților constituționale competente, produce efecte până la eventuala sa anulare în condițiile legii. De asemenea, orice hotărâre judecătorească definitivă este executorie și obligatorie, iar executarea pedepsei nu poate fi eludată prin invocarea unor incertitudini administrative sau a unor lacune normative, acestea urmând a fi înlăturate prin intervenția instanței de judecată.

În consecință, instanța constată că termenul de 07 luni și 25 zile închisoare rămas neexecutat urmează a fi pus în executare, în condițiile legii.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că demersul înaintat este întemeiat, iar soluția de admitere se impune ca fiind legală și conformă atât legislației naționale, cât și exigențelor de securitate juridică și efectivitate a executării pedepselor.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. 41, art. 469-471 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

D I S P U N E:

Se admite demersul directorului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, privind soluționarea chestiunii prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, în privința condamnatului **Șepeli Nicolae**.

Se stabilește spre executare în privința condamnatului **Șepeli Nicolae** termenul de pedeapsă rămas neexecutat de **07 (șapte) luni și 25 (douăzeci și cinci) zile** închisoare, conform încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2019.

Încheierea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

**Președintele ședinței
Judecător**

Mihail

Osadcii